

การศึกษาอิทธิพลและพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

จิรัชยา เจียวัก¹, อับดุลคอลิก อรรอฮิมีย²,

รอฮานา มะลีเลาะ³, อามาณี แนนะ³ และ อานีตาร์ เจะเลาะ³

¹อาจารย์ ดร. ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

²อาจารย์ ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

³นักศึกษาลัทธิสุตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนสังคม

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

Received: February 11, 2020 Revised: June 22, 2020 Accepted: June 23, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลและพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี อายุ 13-18 ปี จำนวน 53 คน เครื่องมือเป็นแบบสอบถามอิทธิพลและพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลและพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ได้แก่ ด้านภาวะแห่งจิตใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) ด้านแหล่งที่อยู่อาศัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$) ด้านแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$) ด้านการอบรมเลี้ยงดูอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$) และด้านอิทธิพลของสื่ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.71$) ซึ่งเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่ กระทำผิดมีพฤติกรรมหงุดหงิด อารมณ์ร้าย ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ และกระทำผิดเพราะอยากมีรายได้ ฉะนั้นครอบครัว สังคม และภาครัฐ ควรตระหนักและปลูกฝังจิตสำนึกการเป็นคนดี มีคุณธรรม และจริยธรรม และให้การอบรมสั่งสอนในเรื่องของการควบคุมอารมณ์ให้แก่เด็กและเยาวชน

คำสำคัญ: อิทธิพล, พฤติกรรมการกระทำผิด, เด็กและเยาวชน, สถานพินิจ

Study of Delinquency Influence Factors and Behaviors at the Observation and Protection Center in Pattani Province

Jirachaya Jeawkok¹, Abdulkhaliq Arrahimee²,

Rohana Maleeloh³, Amanee Naeha³ and Anita Jehloh³

¹Lecturer, Ph.D. Department of Social Science, Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Mai Rajabhat University

²Lecturer, Department of Social Science, Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Mai Rajabhat University

³Undergraduate student, Department of Social Science, Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Mai Rajabhat University

Abstract

This research examines the behavior of juvenile delinquent youths at the Juvenile Observation and Protection Center in Pattani province, Thailand. The target population for the research was 53 youths aged 13-18 years. The youths provided information by answering a questionnaire on juvenile delinquent behavior at the center. The data were statistically analyzed for percentage, mean, standard deviation, and the content analysis was also adopted. The research findings revealed that factors and behaviors influencing juvenile delinquency consisted of psychological state (moderate level with $\bar{X} = 3.14$), residence of origin (moderate level with $\bar{X} = 3.08$), motivation (moderate level with $\bar{X} = 3.05$), level of parenting (moderate level with $\bar{X} = 3.04$), and media influence (moderate level with $\bar{X} = 2.71$). Most of the juvenile delinquent youths were described as offended as being frustrated, upset, money demands. Therefore, families, society, and the government should be aware of these factors, instill in the youths a sense of being a good person with morality and ethics, and provide the youths with training for emotional control.

Keywords: Influence Factors, Behaviors, Juvenile Delinquency, Children and Youth, Juvenile Observation and Protection Center

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

“เด็กและเยาวชนคือผู้รับผิดชอบต่อประเทศชาติในอนาคต” (ลิขิต ชีรเวคิน, 2547) เด็กและเยาวชนจึงควรได้รับการปกป้องคุ้มครองให้เติบโตเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของประเทศด้วยเพราะว่าเด็กจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ การเตรียมพร้อมทั้งพฤติกรรมและค่านิยมในการรับผิดชอบต่อประเทศ เป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศชาติในอนาคตต่อไป (สุวิชัย โกศัยยะวัฒน์, 2551) สถานการณ์ในประเทศไทย การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีความหลากหลาย และมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ชาญुकคณิต กฤตยา สุริยะมณี และ อุณิสา เลิศโตมรสกุล (2553) ระบุว่า ในแต่ละปีจะมีการก่อคดีความผิดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากเด็กและเยาวชนเป็นจำนวนหลักหมื่นคดีต่อปี เนื่องมาจากสังคมไทยเริ่มเสื่อมถอยอันมีผลมาจากการรับเอากระแสโลกไร้พรมแดนที่มาพร้อมกับค่านิยมการบริโภคและวัตถุนิยม มีเสรีนิยม รวมถึงสื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เข้าถึงง่าย ส่งผลต่อปัญหาอาชญากรรมในกลุ่มเด็กและเยาวชน รวมถึงปัญหายาเสพติด ขณะที่การพัฒนาประเทศของไทยมีรากฐานมาจากการเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจในระบบทุนนิยมเป็นหลัก ซึ่งเป็นการพัฒนาที่ไม่ได้คำนึงถึงการพัฒนาสังคมเท่าที่ควร ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนซึ่งจะเป็นกำลังที่สำคัญของประเทศชาติในอนาคต โดยจะเห็นได้จากพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตของเด็กและเยาวชนที่มีความแตกต่างจากในอดีตอย่างเห็นได้ชัด อาทิ ปัญหาสุขภาพกาย และสุขภาพจิต ปัญหาอิทธิพลและพฤติกรรมกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ปัญหายาเสพติด ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาความรุนแรงในสังคม เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดสถานการณ์ปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนที่มีความรุนแรง มีความหลากหลายทางคดี มีปริมาณและพฤติกรรมซับซ้อนมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากขาดความรู้ความเข้าใจ ไม่รู้จักวิธีการยับยั้ง ขาดตัวแบบ และไม่ได้รับการปลูกจิตสำนึกจากสถาบันหลักที่มีส่วนสำคัญในการหล่อหลอมเด็กและเยาวชน ในทางที่เหมาะสม (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2562)

การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน มีหลากหลายรูปแบบ มีความรุนแรงมากขึ้น และขยายวงกว้าง ส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อตัวเด็กและ เยาวชน จากข้อมูลสถิติจำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกส่งมายังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กแสดงให้เห็น

เห็นได้ชัดเจนแล้วว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557-2562 เป็นต้นมา ยังคงมียอดสะสมของเด็กและเยาวชนที่สูงอยู่เรื่อยมา ถึงแม้จะมียอดสะสมที่ลดลงบ้าง เนื่องจากมาจากการมีกระบวนการหันเหคือนอกจากกระบวนการยุติธรรมกระแสหลัก แต่จำนวนดังกล่าว ยังคงมากอยู่พอสมควร ปรากฏตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนยอดสะสมเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจทั่วประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557-2562

ปี	พ.ศ. 2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559	พ.ศ. 2560	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562
ยอด สะสม	33,436	30,537	27,245	23,121	17,705	17,238

ที่มา: (ศูนย์เทคโนโลยีและสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2562)

จากข้อมูลแสดงจำนวนตัวเลขข้างต้นย่อมเป็นที่ประจักษ์ชัดว่า ในแต่ละปี ประเทศไทยยังคงต้องสูญเสียเด็กและเยาวชนที่ถือเป็นต้นทุนทางสังคมที่เป็นพลังสำคัญการพัฒนาประเทศ อย่างไรก็ดี จากปัญหาของเด็กและเยาวชนและครอบครัวในปัจจุบันมีความรุนแรงและสลับซับซ้อนมากขึ้น ทำให้เด็กและเยาวชนเข้าสู่วงจรของการกระทำผิดอย่างต่อเนื่อง อันส่งผลให้เกิดปัญหาทางสังคมในมิติต่าง ๆ โดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากเด็กและเยาวชนที่มีอายุไม่เกิน 18 ปี ได้กระทำผิดเนื่องจากเด็กและเยาวชนเหล่านั้นเป็นวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น คือช่วงที่เชื่อมต่อระหว่างวัยเด็กเข้าไปสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งช่วงอายุดังกล่าวนี้เป็นช่วงอายุที่มีปัญหามากกว่ากลุ่มอื่น ๆ เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลง ทั้งด้านร่างกายและจิตใจและช่วงนี้เป็นช่วงที่มีการกระทำผิดมากที่สุดหรือสูงที่สุดโดยเฉพาะกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 13-18 ปี ฉะนั้นกลุ่มเด็กและเยาวชนเหล่านี้จะต้องได้รับความสนใจและให้การดูแลป้องกันแก้ไขเป็นพิเศษเพื่อมิให้กลุ่มคนเหล่านี้กระทำความผิดขึ้นอีก หรือเป็นปัญหา

สังคมต่อไปและพร้อมที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญมั่นคงสืบไป (ชาญกนิต กฤตยา สุริยะมณี และคณะ, 2553)

ด้วยความสำคัญของเด็กและเยาวชน และการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มที่ซับซ้อน และรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ในสังคมส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตในการดำรงชีวิตได้ ผู้ศึกษาเล็งเห็นความสำคัญของปัญหานี้จึงสนใจที่จะศึกษาอิทธิพลและพฤติกรรมของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี เพื่อบรรยายและอธิบายปรากฏการณ์ที่เป็นสาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนและนำข้อมูลที่ได้ศึกษามาดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนให้เป็นพลเมืองดีและสามารถพัฒนาประเทศให้เจริญในอนาคตต่อไป

2. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาอิทธิพลและพฤติกรรมของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

3. วิธีการวิจัย

3.1 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาอิทธิพลและพฤติกรรมของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการกำหนดขอบเขต การวิจัยดังนี้

3.1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะศึกษาพฤติกรรมของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัย หรือสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน และการขัดเกลาทางสังคมของครอบครัว รวมถึงเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาพฤติกรรมของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เป็นขอบเขตของเนื้อหาหลักในงานวิจัยครั้งนี้

3.1.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตด้านพื้นที่ที่อยู่ในพื้นที่สถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี เป็นสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดปัตตานี ที่มีเด็กและเยาวชน อายุ 13-18 ปี ที่กระทำผิดจำนวนมาก และสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและการกระทำผิด ผู้วิจัยจึงเลือกพื้นที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี ในการทำวิจัยครั้งนี้

3.1.3 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน ที่มีอายุ 13-18 ปี จำนวน 67 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของการวิจัย แต่ เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวมีความจำเป็นต้องคัดออกในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับศึกษาพฤติกรรมและการกระทำผิด ด้วยเด็กและเยาวชนจะต้องได้รับความยินยอม และอยู่ในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี ทั้งยังสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนได้ จึงได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 53 คน

3.2 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อการศึกษาอิทธิพลและพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี จำนวน 53 คน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลและพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณและเก็บข้อมูลตั้งแต่สิงหาคม 2562 ถึงธันวาคม 2562

3.2.1 เครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนั้นการวิจัยใช้เครื่องมือแบบสอบถามในการเก็บข้อมูล และต้องมีความเข้าใจแนวคิด ซึ่งผู้วิจัยทำการศึกษาพัฒนาตนเองด้วยเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเพื่อศึกษาอิทธิพลและพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน และการจัด

เกลตาทางสังคม มาปรับใช้ในการวิจัย โดยใช้วัดแบบประเมินค่า ตามแบบของ ลิเคิร์ต (Likert scale) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553) ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ จำแนกออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน และแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามที่มีความตรงในเชิงเนื้อหาและมีความน่าเชื่อถือ แบบสอบถามได้รับการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และมีความเที่ยง (Reliability) แบบสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค มีค่าเท่ากับ .75

3.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล 2 ลักษณะ คือ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและเก็บข้อมูลภาคสนาม เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ข้อมูลด้านความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยทำการศึกษา ค้นคว้าจากวิทยานิพนธ์ ห้องสมุด และเว็บไซต์ต่าง ๆ และการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการลงพื้นที่ศึกษาด้วยตนเอง

3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้รับคำตอบทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบ จากนั้นจึงลงรหัสข้อมูล และบันทึกในไฟล์ข้อมูลเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแปลความหมายค่าเฉลี่ยพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี

3.2.5 การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการพิทักษ์สิทธิกลุ่มเป้าหมายและผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการด้านจริยธรรม เลขที่ PSU.PN.2-041/62 ซึ่งผู้วิจัยได้ชี้แจงให้กลุ่มเป้าหมายทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย การปกปิดข้อมูล และการเก็บรักษาความลับ ขอความร่วมมือในการเข้าร่วมวิจัยด้วยความสมัครใจ อธิบายถึงสิทธิใน

การถอนตัวออกจากการวิจัยได้ตลอดเวลา และการถอนตัวนั้นไม่มีผลเสียใด ๆ หากการเข้าร่วมวิจัยในครั้งนี้ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามเกิดความไม่สบายใจ รู้สึกเป็นทุกข์จะได้รับการดูแลช่วยเหลือด้านจิตใจ โดยการให้คำแนะนำปรึกษา และพิจารณาส่งต่อหากกลุ่มตัวอย่างต้องการแหล่งสนับสนุนอื่นที่นอกเหนือจากความสามารถของผู้วิจัย

4. นิยามศัพท์

ปัจจัย หมายถึง เหตุอันเป็นแนวทางให้เกิดผลการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

อิทธิพล หมายถึง อำนาจที่สามารถบันดาลให้เด็กและเยาวชนกระทำผิด

การกระทำผิด หมายถึง การกระทำความผิดที่ต้องได้รับการลงโทษกระทำการที่กฎหมายห้ามและถือว่าเป็นความผิดซึ่งมีผลให้ต้องถูกลงโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้

เด็กและเยาวชน หมายถึง เด็กที่กระทำผิดที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มีอายุ 13 ปี ขึ้นไป ไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หมายถึง สถานที่ควบคุมตัวเด็กและเยาวชนที่และเยาวชนกระทำความผิด เป็นการชั่วคราวระหว่างศาลได้สวน

5. ผลการศึกษา

5.1 ข้อมูลพื้นฐานของเด็กและเยาวชน

จากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามพบว่า กลุ่มเป้าหมายเป็นเพศชาย ร้อยละ 100 ในขณะที่ทำผิดมีอายุ 17-18 ปี มีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 66.0 ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดอยู่ในระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 4-6 ร้อยละ 44.4 ผู้กระทำผิดมีจำนวนพี่น้อง 4 คนขึ้นไป ร้อยละ 49.1 ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่สถานภาพสมรสของบิดา มารดา อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 47.2 ปัจจุบันพักอาศัยอยู่กับ ครอบครัว ร้อยละ 56.6 ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเมือง ร้อยละ 41.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวผู้กระทำผิดอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.9 รายได้ของครอบครัวมีความมั่นคง ร้อยละ 50.9 และรับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ ร้อยละ 50.9

5.2 อิทธิพลและพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี

อิทธิพลและพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ประกอบไปด้วย ด้านภาวะแห่งจิตใจ ด้านแหล่งที่อยู่อาศัย ด้านแรงจูงใจ ด้านอบรมเลี้ยงดู ด้านอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ด้านความสัมพันธ์ครอบครัว ด้านยาเสพติด ด้านอิทธิพลของสื่อ ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับอิทธิพลและพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน (n = 53)

อิทธิพลและพฤติกรรมการกระทำผิดของ เด็กและเยาวชน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านภาวะแห่งจิตใจ	3.14	.981	ปานกลาง
2. ด้านแหล่งที่อยู่อาศัย	3.08	.969	ปานกลาง
3. ด้านแรงจูงใจ	3.05	.907	ปานกลาง
4. ด้านอบรมเลี้ยงดู	3.01	.571	ปานกลาง
5. ด้านอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน	2.99	.996	ปานกลาง
6. ด้านความสัมพันธ์ครอบครัว	2.99	.888	ปานกลาง
7. ด้านยาเสพติด	2.91	.903	ปานกลาง
8. ด้านอิทธิพลของสื่อ	2.71	.819	ปานกลาง
รวม	2.99	.880	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 แสดงอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านภาวะแห่งจิตใจในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) ด้านแหล่งที่อยู่อาศัยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$) ด้านแรงจูงใจในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$) ด้านอบรมเลี้ยงดูในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$) ด้านอิทธิพลของเพื่อนในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) อยู่ในระดับเดียวกับ

ด้านความสัมพันธ์ของครอบครัวในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) ด้านยาเสพติดในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$) ด้านอิทธิพลของสื่อในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.71$) จึงทำให้ทราบถึงผู้ตอบแบบสอบถามในหัวข้ออิทธิพลและพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในด้านสถานะแห่งจิตใจเป็นจำนวนที่แปลผลปานกลาง

ตารางที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับด้านภาวะแห่งจิตใจ (n = 53)

ด้านภาวะแห่งจิตใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. เมื่อท่านถูกขัดใจ ท่านรู้สึกว่าคุณค่า หงุดหงิด อารมณ์ร้ายง่าย	3.32	1.29	ปานกลาง
2. ท่านกระทำผิดเพราะมีอารมณ์ รุนแรง/ควบคุมตัวเองไม่ได้	3.13	1.40	ปานกลาง
3. ท่านรู้สึกว่าคุณค่าตัวเองด้อยคุณค่า	2.98	1.43	ปานกลาง
รวม	3.14	.981	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 แสดงอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนด้านภาวะแห่งจิตใจ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) เมื่อพิจารณาตามรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยพบว่า กระทำผิดเพราะมีอารมณ์รุนแรง/ควบคุมตัวเองไม่ได้ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) เมื่อถูกขัดใจรู้สึกว่าคุณค่าหงุดหงิด อารมณ์ร้ายง่ายในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) และรู้สึกว่าคุณค่าตัวเองด้อยคุณค่าในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$) จึงทำให้ได้ทราบถึงผู้ตอบแบบสอบถามในหัวข้อพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในด้านภาวะแห่งจิตใจ การที่เด็กและเยาวชนถูกขัดใจ ทำให้เด็กและเยาวชน หงุดหงิดง่าย และอารมณ์ร้ายได้ง่าย และเด็กกระทำผิดเพราะมีอารมณ์รุนแรง/ควบคุมตัวเองไม่ได้เด็ก และเยาวชนรู้สึกว่าคุณค่าตัวเองด้อยค่า

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านแหล่งที่อยู่อาศัย (n = 53)

แหล่งที่อยู่อาศัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. แหล่งที่อยู่อาศัยของท่านอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี	3.15	1.42	ปานกลาง
2. ชุมชนที่อยู่อาศัยเป็นย่านที่มีการเสพหรือจำหน่ายยาเสพติด เช่น ยาบ้า สารระเหย	3.13	1.40	ปานกลาง
3. คนในชุมชนที่ท่านอาศัย ส่วนใหญ่มักเห็นว่าการกระทำผิดเป็นเรื่องปกติ	3.11	1.21	ปานกลาง
4. ปัจจุบันพื้นที่ที่ท่านอาศัยอยู่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงการกระทำผิด	3.09	1.36	ปานกลาง
5. สภาพแวดล้อมที่ท่านอาศัยมีความสะอาด	2.92	1.81	ปานกลาง
รวม	3.08	.969	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 แสดงอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนด้านแหล่ง ที่อยู่อาศัย ภาพรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$) เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ แหล่งที่อยู่อาศัยของท่านอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$) ชุมชนที่อยู่อาศัยเป็นย่านที่มีการเสพหรือจำหน่ายยาเสพติด เช่น ยาบ้า สารระเหย ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) คนในชุมชนที่ท่านอาศัย ส่วนใหญ่มักเห็นว่า การกระทำผิดเป็นเรื่องปกติ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) ปัจจุบันพื้นที่ที่ท่านอาศัยอยู่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงการกระทำผิดในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.09$) และสภาพแวดล้อมที่ท่านอาศัยมีความสะอาดในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านแรงงูใจ (n = 53)

แรงงูใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านกระทำผิดเพราะเรียกร้องความสนใจ	3.11	1.38	ปานกลาง
2. ท่านกระทำผิดเพราะทนต่อการถูกขู่ข่มไม่ได้	3.04	1.35	ปานกลาง
3. ท่านถูกคนอื่นกดดันหรือบังคับขู่ข่มให้กระทำผิด	3.02	1.42	ปานกลาง
รวม	3.05	.907	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 แสดงอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนด้านแรงงูใจ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$) เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ กระทำผิดเพราะเรียกร้องความสนใจ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) กระทำผิดเพราะทนต่อการถูกขู่ข่มไม่ได้ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$) และถูกคนอื่นกดดันหรือบังคับขู่ข่มให้กระทำผิด ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดู (n = 53)

การอบรมเลี้ยงดู	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. พ่อแม่ของท่านไม่เคยดุคำ ต่อว่าท่าน	3.34	1.25	ปานกลาง
2. พ่อแม่ของท่านเลี้ยงท่านตามใจท่านทุกอย่าง	3.17	1.23	ปานกลาง
3. พ่อแม่ของท่าน มักลงโทษด่าว่าอย่างรุนแรง	3.13	1.30	ปานกลาง
4. ผู้ปกครองของท่านไม่ค่อยให้คำปรึกษา	2.98	1.32	ปานกลาง

การอบรมเลี้ยงดู	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
5. พ่อแม่ของท่านไม่เคยดักเตือนว่ากล่าวเมื่อเวลากระทำผิด	2.98	1.33	ปานกลาง
6. พ่อแม่ของท่านมักไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่หรือคอยอบรมสั่งสอนท่านเป็นประจำ	2.89	1.23	ปานกลาง
7. เมื่อท่านกระทำผิดพ่อแม่ของท่าน มักตามใจหรือปกป้อง	2.75	1.23	ปานกลาง
8. พ่อแม่ของท่านมีกฎข้อบังคับมาก ทำให้ไม่อิสระ	2.74	1.37	ปานกลาง
รวม	3.01	.981	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 แสดงอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ด้านการอบรมเลี้ยงดูพบว่า ข้อมูลปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดู ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยพบว่า พ่อแม่ของท่านไม่เคยดุคำ ต่อว่าท่านในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) พ่อแม่ของท่านเลี้ยงท่านตามใจท่านทุกอย่างในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$) และพ่อแม่ของท่านมักลงโทษด่าว่าอย่างรุนแรงในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) พ่อแม่ของท่านไม่เคยดักเตือนว่ากล่าวเมื่อเวลากระทำผิดในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$) อยู่ในระดับเดียวกับพ่อแม่ของท่านไม่เคยดักเตือนว่ากล่าวเมื่อเวลากระทำผิดในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$) พ่อแม่ของท่านมักไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่หรือคอยอบรมสั่งสอนท่านเป็นประจำในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$) เมื่อท่านกระทำผิดพ่อแม่ของท่านมักตามใจหรือปกป้องในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$) และพ่อแม่ของท่านมีกฎข้อบังคับมากทำให้ไม่อิสระ ($\bar{X} = 2.74$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านอิทธิพลกลุ่มเพื่อน (n = 53)

อิทธิพลกลุ่มเพื่อน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. เพื่อนที่ท่านอยู่ส่วนใหญ่เคยกระทำผิด	3.17	1.28	ปานกลาง
2. เพื่อนชักชวนให้ไปกระทำผิด	3.06	1.37	ปานกลาง
3. ท่านกระทำผิดเพียงเพราะความคึกคะนองหรือ สนุกสนานตามกลุ่มเพื่อนและรู้เท่าไม่ถึงการณ์	2.75	1.38	ปานกลาง
รวม	2.99	.996	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 แสดงอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนด้านอิทธิพลกลุ่มเพื่อน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ เพื่อนที่ท่านอยู่ส่วนใหญ่เคยกระทำผิดในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$) เพื่อนชักชวนให้ไปกระทำผิดในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$) และท่านกระทำผิดเพียงเพราะความคึกคะนองหรือสนุกสนานตามกลุ่มเพื่อนและรู้เท่าไม่ถึงการณ์ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว (n = 53)

ความสัมพันธ์ของครอบครัว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. พ่อแม่ของท่านดูแลเอาใจ ท่านอยู่เสมอ	3.52	1.25	มาก
2. พ่อแม่หรือคนในครอบครัวของท่านมักทะเลาะ กันอยู่เสมอ	2.91	1.29	ปานกลาง
3. ท่านมักไม่เชื่อฟังหรือให้ความร่วมมือกับพ่อแม่	2.91	1.40	ปานกลาง
4. ครอบครัวของท่านแตกต่างคนต่างอยู่ไม่มี ใครสนใจ	2.66	1.35	ปานกลาง
รวม	2.99	.888	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี ด้านความสัมพันธ์ของครอบครัว ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) เมื่อพิจารณาตามรายชื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ พ่อแม่ของท่านดูแลเอาใจท่านอยู่เสมอในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) พ่อแม่หรือคนในครอบครัวของท่านมักทะเลาะกันอยู่เสมอในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$) อยู่ในระดับเดียวกับท่านมักไม่เชื่อฟังหรือให้ความร่วมมือกับพ่อแม่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$) และครอบครัวของท่านแตกแยกต่างคนต่างอยู่ไม่มีใครสนใจในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.66$)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านด้านยาเสพติด (n = 53)

ด้านยาเสพติด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านคิดว่ายาเสพติดมีอิทธิพลทำให้ท่านกระทำผิด	3.64	1.24	ปานกลาง
2. คนใกล้ชิดท่านติดยาเสพติด	3.30	1.32	ปานกลาง
3. ท่านเคยลองเสพยาเสพติด	2.36	1.36	ปานกลาง
รวม	2.91	.903	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี ด้านยาเสพติด ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$) เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยพบว่า ท่านคิดว่ายาเสพติดมีอิทธิพลทำให้ท่านกระทำผิดในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.64$) คนใกล้ชิดท่านติดยาเสพติดในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) และท่านเคยลองเสพยาเสพติดในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.36$)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านอิทธิพลของสื่อ (n = 53)

อิทธิพลของสื่อ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านเคยได้รับแบบอย่างการกระทำผิดผ่านทางสื่อต่างๆ	3.26	1.36	ปานกลาง
2. การกระทำผิดเลียนแบบมาจากอิทธิพลจากสื่อต่างๆ	2.81	1.28	ปานกลาง
3. การรับข่าวสารที่ไม่ดีส่งผลต่อการกระทำผิด	2.66	1.24	ปานกลาง
รวม	2.71	.819	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี ด้านอิทธิพลของสื่อ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.71$) เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ท่านเคยได้รับแบบอย่างการกระทำผิดผ่านทางสื่อต่าง ๆ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$) การกระทำผิดเลียนแบบมาจากอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$) การรับข่าวสารที่ไม่ดีส่งผลต่อการกระทำผิดในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.66$)

5.3 ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี

สำหรับแนวทางการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจากการศึกษามีแนวทาง การป้องกัน ดังนี้ 1) แนวทางการป้องกันตนเอง (เด็กและเยาวชน) โดยการพัฒนาทักษะชีวิตให้กับเด็กและเยาวชนให้อยู่ในสถานการณ์แวดล้อมที่ไม่พึงประสงค์อย่างปลอดภัย สามารถเอาตัวรอด เลือคบเพื่อนที่ดี ไม่ทดลองทำสิ่งที่เสี่ยงที่รู้ว่ามีภัย เพราะอาจจะทำให้เกิดการกระทำผิด พยายามหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ชอบชักจูงไปในทาง

เสื่อมเสีย รู้จักใช้วิจารณญาณในการแก้ปัญหา แต่หากว่าไม่สามารถแก้ไขเองได้ ก็ควรจะปรึกษากับพ่อแม่หรือญาติผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ และสร้างทักษะชีวิตให้กับตนเอง โดยเฉพาะทักษะการปฏิเสธเมื่อถูกเพื่อนชักชวนให้ไปทำผิดต้องรู้จักปฏิเสธอย่างนุ่มนวล โดยการชี้แจงผลเสียที่อาจเกิดผลกระทบต่อการเรียนและอนาคต 2) ด้านครอบครัว เสริมสร้างศักยภาพสถาบันครอบครัว เพื่อให้ครอบครัวมีศักยภาพ และความเข้มแข็งในการดูแลเด็กและเยาวชน โดยครอบครัวต้องตระหนัก ให้ความสำคัญในการอบรมเลี้ยงดู และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้กับเด็กและเยาวชน พ่อแม่ควรให้ความรักความอบอุ่น และพ่อแม่ก็ควรปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นທີ່ปรึกษาให้แก่ลูก ๆ ได้ ทำให้ลูกไม่หันไปให้ความสำคัญกับเพื่อน 3) ด้านการศึกษา ควรมีการออกแบบการศึกษาอย่างเหมาะสมต่อพื้นที่โดยคนในพื้นที่คำนึง ถึงวัฒนธรรมชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย โดยไม่เน้นวัดความสามารถด้านวิชาการหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ โรงเรียนควรสนับสนุนให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ และสอนให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ 4) ด้านสังคม หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ผู้นำทางชุมชน และผู้นำทางศาสนา ควรให้ความสำคัญในการดูแลและป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดูแลเด็กและเยาวชน การสร้างชุมชนสีขาวที่ช่วยในการเฝ้าระวัง และสร้างความปลอดภัยให้แก่เด็กและเยาวชน การเป็นชุมชนต้นแบบที่ปราศจากอบายมุขต่าง ๆ โดยจัดโครงการให้ความรู้ และส่งเสริมกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชน 5) ด้านกฎหมายโดยการบังคับใช้ กฎหมายอย่างเคร่งครัด

กล่าวโดยสรุปแนวทางที่สำคัญในการป้องกันปัญหาจากการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนไม่ว่าจะเกิดมาจากสาเหตุใดก็ตาม หากผู้ใหญ่มีการเพิกเฉยหรือปล่อยปละละเลยย่อมจะส่งผลเสียหายไปถึงระดับประเทศชาติเป็นแน่แท้ ฉะนั้นกระบวนการ ป้องกันการกระทำผิดอย่างเป็นระบบจึงถือเป็นมาตรการเชิงรุกที่ทุกภาคส่วนต้องช่วยกันในการดำเนินการ นอกจากนี้ที่สำคัญ คือ การสร้างเครือข่ายครู ผู้ปกครอง สถานศึกษา และเครือข่ายชุมชนในการติดตาม ดูแลพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดและกลับสู่ชุมชนอีกด้วย เพื่อมิให้วน

กลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันภายในชุมชนเพื่อให้สภาพแวดล้อม และอาณาบริเวณใกล้เคียงมีความสะอาด น่าอยู่ และส่งเสริมในการเข้าร่วมกิจกรรมที่สามารถพัฒนาและยกระดับจิตใจให้เด็กและเยาวชนเกิดมีคุณค่าในตนเอง ก็ย่อมเป็นสิ่งสำคัญต่อการสร้างพันธะบางสิ่งเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนเกิดพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนออกไปในทิศทางที่เลวได้

6. สรุปและอภิปรายผล

อิทธิพลและพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี สามารถอภิปรายได้ดังนี้

ด้านภาวะแห่งจิตใจ พบว่า ด้านภาวะแห่งจิตใจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) โดยเด็กและเยาวชนเมื่อถูกจิตใจ รู้สึกว่าตัวเอง มีความหงุดหงิด อารมณ์ร้ายง่าย มีอารมณ์รุนแรง/ควบคุมตัวเองไม่ได้ อาจเป็นเพราะเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ มีพฤติกรรมที่คึกคะนอง ไม่สามารถควบคุมตัวเอง และอารมณ์รุนแรง สอดคล้องกับการศึกษาของผดุง อารยะวิญญู (2542) พบว่า ภาวะแห่งจิตใจ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอันเนื่องมาจากผลแห่งการพัฒนาการตามวัย โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นที่อยู่ในวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจ หรือที่เรียกกันว่าวัยรุ่นตอนนั้น ทำให้เด็กปรับตัวไม่ได้ประกอบกับบิดามารดา ครู อาจารย์ หรือผู้ปกครองไม่เข้าใจ ทำให้เด็กเกิดมีอารมณ์รุนแรง จุนเจียว โกรธง่าย บางคนก็กลายเป็นคนเจ้าทุกข์ มักมีอารมณ์ขุ่นมัว หงุดหงิด เอาใจยาก ทำเรื่องเล็กให้เป็นเรื่องใหญ่ และชอบแสดงออกซึ่งพฤติกรรมในลักษณะที่เป็นภัยต่อผู้อื่นได้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชื่นจิตร วาณิชยสุวรรณ (2554) ที่ศึกษาพบว่า ปัจจัยภายในด้านภาวะแห่งจิตใจหรือสภาวะทางอารมณ์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เนื่องจากเป็นวัยที่มีความต้องการและอารมณ์รุนแรง มีพลังมาก และร่างกายและจิตใจเปลี่ยนจากเด็กมาเป็นผู้ใหญ่อารมณ์จึงแปรปรวนและจิตใจไม่

ปกติ เกิดความขัดแย้งในจิตใจ ถ้าอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดีเด็กและเยาวชนเหล่านี้จะมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนและนำไปสู่การกระทำผิดได้ง่าย

ด้านแหล่งที่อยู่อาศัย พบว่า ด้านแหล่งที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดเด็กและเยาวชน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$) โดยพื้นที่ที่เด็กและเยาวชนอาศัยอยู่ในพื้นที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด ส่วนใหญ่เห็นว่าการกระทำผิดเป็นเรื่องปกติ และการที่เด็กอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมไม่ดีมีโอกาสรับเอาสิ่งไม่ดี และการเติบโตในสภาพชุมชนที่ไม่ดี จะเพิ่มโอกาสเป็นเด็กที่ใช้ความรุนแรงและการมีเพื่อนบ้าน ผู้ใหญ่ที่กระทำผิด และมีความสะดวกในการใช้ยาเสพติดจะเพิ่มความเสี่ยงต่อการกระทำผิดและรุนแรง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยโกศล วงศ์สวรรค์ และคนอื่น ๆ (2537) ที่ศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมรอบข้างมีความสำคัญมาก ถ้าใครก็ตามที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี เช่น บ้านอยู่ใกล้แหล่งการพนันเมื่อเกิดความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่ง บังคับจากสภาพแหล่งการพนันจะผลักดันให้คน ๆ นั้นมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย เช่น คนนั้นจะหาทางเข้าไปเล่นการพนันเพื่อให้ได้เงินมาซื้อสิ่งที่ต้องการ ในทางตรงข้ามคนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี มีการเรียนรู้ที่ดีจากบุคคลใกล้เคียง คนนั้นก็เลยจะไม่กระทำผิดสิ่งที่ผิดกฎหมาย

ด้านแรงจูงใจ พบว่า ด้านแรงจูงใจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดเด็กและเยาวชน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$) โดยปัจจัยที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดเนื่องจากเด็กและเยาวชนกระทำผิดต้องการเรียกร้องความสนใจ ถูกคนอื่นกีดกันและบังคับขู่เข็ญให้กระทำผิด และต้องการเป็นที่ยอมรับจากเพื่อน การศึกษาของเนาวจิต สาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการกระทำผิด เนื่องมาจากความต้องการ 2 ประการ ได้แก่ ความต้องการทางร่างกาย หรือความต้องการทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุณีย์ กัลยะจิตร (2555) ที่ศึกษาพบว่า สาเหตุประการสำคัญมาจากครอบครัว คือ ขาดการอบรมดูแล การเอาใจใส่ และการที่ไม่มีเวลา ขาดการมีกิจกรรมร่วมกัน คบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเกเร เป็นช่วงวัยรุ่นที่มีอารมณ์รุนแรง หงุดหงิด มีการแก้ปัญหาโดยใช้กำลังจากการถูกข่มขู่บังคับ ทำให้กระทำการใด ๆ ลงไปโดยขาดความยั้งคิด

ด้านการอบรมเลี้ยงดู พบว่า ด้านการอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำของเด็กและเยาวชนในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$) โดยปัจจัยที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดพ่อแม่ของเด็กและเยาวชนไม่เคยดูค่า ต่อว่า พ่อแม่เลี้ยงตามใจทุกอย่าง พ่อแม่เด็กเลี้ยงแบบปล่อยปละละเลย และเด็กบางคนที่ถูกกระทำผิด เพราะครอบครัวเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ทำโทษโดยไม่มีการอธิบายเหตุผล นอกจากนี้การขาดการเอาใจใส่ดูแล อบรมสั่งสอน ทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความว่าเหว่ ขาดความรักความอบอุ่น เด็กอาจต้องการเรียกร้องความสนใจด้วยการแสดงออกในทางที่ก้าวร้าว และใช้ความรุนแรง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิย์ กัลยะจิตร (2555) พบว่า สาเหตุสำคัญมาจากครอบครัว คือ ขาดการอบรมดูแล การเอาใจใส่ และการที่ไม่มีเวลา ขาดการมีกิจกรรมร่วมกันระหว่างบิดา มารดา กับเด็กและเยาวชน ทำให้เด็กและเยาวชนหันไปคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเกรี้ยว มีเวลาในการใช้ชีวิตอยู่กับกลุ่มเพื่อนค่อนข้างมาก ซึ่งเด็กและเยาวชนจะปรึกษากับกลุ่มเพื่อนได้ทุกเรื่อง ไว้ว่างใจเพื่อนมาก เมื่ออยู่กับกลุ่มเพื่อนจะมีความสุขได้เที่ยวเตร่ เล่นเกม เล่นอินเทอร์เน็ต จับกลุ่มดื่มสุรา ประกอบกับตัวของเด็กและเยาวชนไม่ชอบอยู่ในกฎเกณฑ์ ชอบความอิสระ และพ่อแม่ไม่มีเวลาในการอบรมเลี้ยงดู ทำให้เด็กขาดการอบรม และการเอาใจใส่ที่ดี ซึ่งทำให้เด็กขาดทักษะชีวิต อาจทำให้เด็กกระทำผิดได้ง่าย

ด้านอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน พบว่า ด้านอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) จากศึกษาพบว่า เพื่อนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลในการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เช่น การกระทำเพื่อให้เกิดการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน เพื่อให้ตนเองสามารถเข้ากลุ่มได้ หรือการท้าทายจากกลุ่มเพื่อนนำไปสู่การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของพรพรรณ มากบุญ และ สมทรัพย์ สุขอนันต์ (2556) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี พบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลในการชักจูง หรือเสริมแรงให้เกิดพฤติกรรมทั้งในแง่บวกและลบ หากสามารถเสริมแรงในทางที่เหมาะสม เด็กจะมีแนวโน้มในการกระทำพฤติกรรมที่เหมาะสมได้

ด้านความสัมพันธ์ครอบครัว พบว่า ด้านอิทธิพลของความสัมพันธ์ครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) จากศึกษาพบว่า ครอบครัวมีส่วนสำคัญต่อพฤติกรรมด้านบวกและด้านลบของเด็กและเยาวชน เพราะครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นในทุก ๆ ด้านในการพัฒนามนุษย์ ทั้งในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านสติปัญญา หากครอบครัวอบรมเลี้ยงดู ดูแลอย่างเข้าใจ ให้ความรักความอบอุ่น เอาใจใส่ดูแล ตลอดจนการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่ถูกต้อง ย่อมจะเป็นผลดีต่อการเจริญเติบโตของเด็กและเยาวชนเหล่านั้น ในทางตรงกันข้าม หากเด็กและเยาวชนไม่ได้รับการดูแลที่ดี เด็กเยาวชนดังกล่าวย่อมไม่ได้รับผลจากการกระทำที่ไม่ถูกต้องของผู้ปกครองได้ด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พรพรรณ มากบุญ และ สมทรัพย์ สุขอนันต์ (2556) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่อยู่ในครอบครัวที่สมาชิกภายในครอบครัวมีความใกล้ชิดผูกพันและห่วงใยกัน มีการดูแลช่วยเหลือเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน มีการให้คำแนะนำปรึกษาให้กำลังใจซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมร่วมกัน คุณสมบัติเหล่านี้เปรียบเสมือนเป็นพื้นที่ฐานความอบอุ่นและความมั่นคงในครอบครัว ซึ่งส่งผลต่อสมาชิกในครอบครัวโดยเฉพาะวัยรุ่นให้มีความมั่นคงทางอารมณ์ สามารถเผชิญกับสถานการณ์และสิ่งยั่วยุต่าง ๆ ได้

ด้านยาเสพติด พบว่า ด้านยาเสพติดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$) จากศึกษาพบว่า เมื่อเด็กและเยาวชนที่ติดยาเสพติดมีผลต่อการกระทำความผิด ทั้งนี้เนื่องจากผู้ที่เสพยาเสพติดส่วนใหญ่ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ สติได้ ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำความผิดได้ง่ายมากขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของสุวรา แก้วนุ้ย และ ทักษพล ธรรมรังสี (2554) ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการคุกคามทางเพศในกลุ่มเด็กและเยาวชน ภายใต้อิทธิพลการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า การใ้ยาเสพติดส่งผลให้เกิดการขาดความยับยั้งชั่งใจ หรือทำให้เกิดความกล้าที่จะกระทำมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเสพยาบ้า และทุกครั้งที่มีการเสพยาจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร่วมด้วย ทำให้เป็นตัวกระตุ้นอารมณ์ทำให้มีความกล้ามากขึ้น

ด้านอิทธิพลของสื่อ พบว่า ด้านอิทธิพลของสื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.71$) จากศึกษาพบว่า การรับข่าวสารที่ไม่ดีส่งผลส่งผลต่อการกระทำผิด ส่วนใหญ่การกระทำผิดเลียนแบบมาจากสื่อต่าง ๆ อาจเป็นเพราะสื่อในปัจจุบันมีการเปิดกว้างมากขึ้น และสื่อบางประเภทมุ่งแต่จะเร้าความสนใจของผู้อ่าน จึงลงเรื่องราวหรือแสดงรูปอันขัดต่อศีลธรรมอันดี บางเรื่องลงรายละเอียดของวิธีการประกอบอาชญากรรม ซึ่งกลายเป็นการชี้ช่องให้เด็กและเยาวชน การแพร่ภาพ เสียง และความคิดของสื่อมวลชนมีทั้งผลดีและผลร้าย ผลดี คือ ให้ความบันเทิง ส่วนผลร้าย คือ เป็นตัวอย่างที่เลวร้ายต่อเด็กและเยาวชน เพราะเด็กและเยาวชนยังอ่อนต่อความนึกคิดในทางผิดชอบชั่วดี เด็กขาดการวิจารณ์ญาณในการรับชม ย่อมจะเอาอย่างการกระทำนั้น ๆ และรับเอาค่านิยมที่ผิด ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพลิชฐ์ โสภณพงศ์พัฒน์ (2562) ได้ศึกษาพบว่า การเปิดรับสื่อสังคมออนไลน์เป็นเวลานานกว่า 5 ชั่วโมง มีผลต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน

กล่าวสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปัตตานี พบว่า อิทธิพลและพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ลักทรัพย์ และทำร้ายร่างกาย ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีหลายปัจจัย ส่วนใหญ่เกิดจากปัจจัยด้านภาวะแห่งจิตใจของตัวเด็กและเยาวชน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมสังคมชุมชนที่พักอาศัย เนื่องจากเมื่อเด็กและเยาวชนถูกขัดใจ รู้สึกว่าตัวเองหงุดหงิด และมีอารมณ์ร้ายง่าย อารมณ์รุนแรง ควบคุมตัวเองไม่ได้ ซึ่งอาจเกิดจากอารมณ์ฉีกกะเริ่ง และขาดความอดทนต่อสิ่งเร้าและสภาพแวดล้อม และไม่ชอบถูกบังคับ มักแสดงออกในทางรุนแรง ก้าวร้าว และใช้วิธีการที่ผิดในการแก้ปัญหา

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1) การกำหนดบทลงโทษในคดีที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดและคดีอาชญากรรมที่รุนแรงมากกว่า เพื่อเป็นการป้องปรามทั้งผู้ค้าและผู้เสพ รวมทั้งมีการปราบปรามอย่างจริงจังเพื่อเป็นการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ และมีความเกรงกลัวมากขึ้น

2) ภาครัฐสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนทางการปฏิบัติ และการบังคับใช้กฎหมายเพื่อการควบคุม หรือลดปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

3) ภาครัฐและทุกภาคส่วนควรตระหนัก และให้ความสำคัญในการแก้ปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน เพราะการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเกิดจากหลายปัจจัย ทั้งปัจจัยด้านตัวเด็กและเยาวชน ปัจจัยครอบครัว ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านสังคมและสภาพแวดล้อม

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสนทนากลุ่ม สัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นรายบุคคล เพื่อทราบปัญหาที่ชัดเจนและกว้างยิ่งขึ้น

2) ควรมีการศึกษากระบวนการบำบัด แก้ไขฟื้นฟูการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนต่อไป

3) ควรมีการศึกษาอิทธิพลและพฤติกรรมกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันต่อไป

8. กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัด ปัตตานี ได้รับการสนับสนุนการทำวิจัยจาก สาขาวิชาพัฒนาศังคม คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผู้วิจัยขอกราบ ขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ ศรีทุมมา. (2546). การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของเยาวชน ในศูนย์ แกร็บเด็กและเยาวชนชาย บ้านเมตตา สถานพินิจและคุ้มครอง เด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สำนัก หอสมุดกลาง.
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2555). จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูก ดำเนินคดีจำแนกตามฐานความผิด. สืบค้นจาก <http://www.djop.go.th/stat/statbetween2008-2011/item>.
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2562). แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ 4 ปี พ.ศ. 2559-2562. สืบค้นจาก <http://www.djop.go.th/about/policy>.
- โกศล วงศ์สวรรค์ และคณะ. (2537). ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.
- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และคนอื่น ๆ. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำคดี ยาเสพติด: กรณีศึกษา ผู้กระทำผิดร้ายแรงและมีโทษสูงและต้องดูแลเป็น พิเศษ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม.
- ชื่นจิตร วาณิชยสุวรรณ. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาคุฎิบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).
- บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธ์. (2553). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ศรีอนันต์การพิมพ์.

- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). *เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม*. กรุงเทพฯ: แก่นแก้ว.
- พรพรรณ มากบุญ และ สมทรัพย์ สุขอนันต์. (2556). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี. *วารสารวิทยบริการ*, 24(4), 114-125.
- พลิชฐ์ โสภณพงศ์พัฒน์. (2562). ความสัมพันธ์ของสื่อออนไลน์ที่ส่งผลกระทบต่อความรุนแรงและ การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในเขตกรุงเทพ และปริมณฑล. *วารสารคุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์*, 9(1), 238-250.
- ลิขิต ธีรเวคิน. (2547). *เด็กและเยาวชนคือผู้รับพิชชชอบต่อประเทศชาติในอนาคต*. สืบค้นจาก <https://mgroonline.com/daily/detail/9470000043070>
- สุชา จันทน์เอม. (2529). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุณีย์ กัลยะจิตร. (2555). *กระบวนการเข้าสู่การกระทำความผิดในคดีชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สุวรา แก้วนุ้ย และ ทักษพล ธรรมรังสี. (2554). พฤติกรรมการคุกคามทางเพศในกลุ่มเด็กและเยาวชนภายใต้อิทธิพลการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. *วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข*, 5(2), 233-243.
- สุวิชัย โกศัยยะวัฒน์. (2551). *วันเด็กแห่งชาติ : พัฒนาการและความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม*, 4(2), 51-67.
- อัจฉรา ทองตัน. (2536). *การกระทำความผิดเด็กและเยาวชนในประเทศไทย*. (วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล)